

WIADOMOŚCI Z PROWINCJI

NUMER 32 - 2/2020 • ROK XXXIV

Biuletyn Informacyjny Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych W Polsce

PIERWSZA TAKA KAPITUŁA

w numerze między innymi:

ŚWIĘCENIA DIAKONATU I PREZBITERATU

W wigilię Zestania Ducha Świętego, 30 maja 2020 r., we franciszkańskim Sanktuarium św. Antoniego w Łodzi-Łagiewnikach, odbyła się uroczystość święceń.

PRYMICJE O. ADRIANA ZALEWSKIEGO

2 czerwca o godz. 18.00 w naszym gdyńskim kościele sprawował Eucharystię nasz tegoroczny neoprezbiter, br. Adrian Zalewski.

POZNAŃ: PRACE REMONTOWE W TOKU

Pomimo stanu epidemii kontynuowane były dalsze prace remontowe w podziemiach poznańskiego kościoła, w kaplicy adoracji, w zakrystii i w tzw. „wikarówce”.

NOWY CYKL BIBLIJNY

MÓJ DZIEŃ W CZASIE KORONAWIRUSA

Ktoś zapytał mnie, czy uważam, że tegoroczna Wielkanoc była smutna. Odpowiedź wymknęła mi się z ust: «To była najlepsza Wielkanoc, jaką pamiętam (...)!»

X KAPITUŁA PROWINCJALNA.

SESJA 6.

W dniach 26-27 maja 2020 r. odbyła się 6. sesja X Kapituły Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Braci Mniejszych Konwentualnych. Zapisze się ona jako wyjątkowe wydarzenie w historii Zakonu, ponieważ za zgodą Ministra generalnego została zorganizowana w formie internetowych wideokonferencji.

Pierwszego dnia obrad, podczas głosowań online wybrali zostali nowi gwardiani klasztorów w Polsce i za granicą.

Gwardiani w Polsce:

- o. Leszek Klekociuk w klasztorze w Poznaniu,
- o. Wiesław Przybysz w klasztorze w Darłowie,
- o. Roman Ziota w klasztorze w Dobrej,
- o. Tomasz Jank w klasztorze Świętej Trójcy w Gdańsku,
- o. Grzegorz Piśko w klasztorze w Elblągu,
- o. Andrzej Lengenfeld w klasztorze św. Maksymiliana w Gdańsku,
- o. Piotr Matuszak w klasztorze w Gdyni,
- o. Tomasz Rytko w klasztorze w Kwidzynie,
- o. Sebastian Fierek w klasztorze w DarłóWKu,
- o. Paweł Kaczmarski w klasztorze w Kołobrzegu,
- o. Stanisław Piankowski w klasztorze w Koszalinie,
- o. Robert Zbierański w klasztorze w Olsztynie,
- o. Robert Wołyniec w klasztorze w Łęborku,
- o. Robert Twardokus w klasztorze w Ostródzie,
- o. Mariusz Fałkowski w klasztorze w Gnieźnie.

Gwardiani na Litwie:

- o. Piotr Stroceń w klasztorze w Wilnie,
- o. Tomas Levicki w klasztorze w Kłajpedzie,
- o. Józef Makarczyk w klasztorze w Miednikach.

Gwardiani w Niemczech:

- o. Józef Breguła w klasztorze w Walldürn,
- o. Kamil Pawlak w klasztorze w Werdohl,
- o. Krzysztof Robak w klasztorze w Gelsenkirchen,
- o. Grzegorz Chmielewski w klasztorze w Hamburgu.

Gwardiani w Szwecji:

- o. Rafał Zarzycki w klasztorze w Jönköping.

Gwardiani na Węgrzech:

- o. József Szalkai w klasztorze w Miskolcu,
- o. Bogdan Adamczyk w klasztorze w Segedynie,
- o. Artur Prenkiewicz w klasztorze w Arad.

Gwardiani w Ekwadorze:

- o. Michał Paga w klasztorze w Quito,
- o. Mirosław Dubiela w klasztorze w Tulcan,
- o. Eugeniusz Wetta w klasztorze w Shushufindi.

W kolejnym dniu obrad kapitulnych bracia dokonali wyboru formatorów oraz przewodniczących komisji i odpowiedzialnych za inne obowiązki prowincjalne.

Formatorzy:

- o. Piotr Okrój - magister postulatu,
- o. Jesus Ceballos Benavides - magister nowicjatu w Tulcan (na 1 rok),
- o. Michał Sabatowski - rektor domu w Quito (na 1 rok).

Przewodniczący komisji i odpowiedzialni za inne obowiązki prowincjalne:

- o. Andrzej Lengenfeld - Prefekt ds. formacji w Prowincji oraz Przewodniczący Komisji ds. Wychowania i Nauki,
- o. Damian Basarab - Asystent prowincjalny ds. powołań w Prowincji oraz Przewodniczącym Komisji ds. Powołań Kapłańskich i Zakonnych,
- o. Michał Nowak - Asystent prowincjalny ds. Rycerstwa Niepokalanej,
- br. Robert Kozielski - Sekretarz prowincjalny ds. Misji,
- o. Grzegorz Piśko - Przewodniczący Komisji ds. Apostolstwa,
- o. Tomasz Jank - Przewodniczący Komisji ds. Sztuki Kościelnej i Konserwacji Zabytków,
- o. Piotr Kurek - Przewodniczącym Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu.

Po zakończeniu obrad ci spośród nowowybranych gwardianów, którzy mieli możliwość dotrzeć do Gdańska, złożyli w kaplicy św. Anny wyznanie wiary i odpowiednie przyrzeczenia.

ŚWIĘCENIA DIAKONATU I PREZBITERATU 2020

W wigilię Zestania Ducha Świętego, 30 maja 2020 r., we franciszkańskim Sanktuarium św. Antoniego w Łodzi-Łagiewnikach, odbyła się uroczystość święceń w stopniu diakonatu i prezbiteratu pod przewodnictwem JE o. bpa Błażeja Mariana Kruszyłowicza OFMConv.

Uroczysta Eucharystia rozpoczęła się o godz. 11.00. Ze względu na obostrzenia epidemiologiczne w tym roku do wyświęcanych mogła przyjechać tylko najbliższa rodzina. Do Łagiewnik przybyli za to licznie bracia z klasztorów obydwu prowincji. Wśród nich wikariusz zakonu, o. Jan Maciejowski, Minister prowincjalny z Gdańska o. Wojciech Kulig, Minister prowincjalny z Warszawy o. Wiesław Pyzio, a także magistrowie postulatu i nowicjatu. Wszystkich przybyłych powitał Rektor Seminarium, o. Mirosław Bartos.

Homilię wygłosił o. bp Błażej. Zwrócił w niej uwagę na istotę posługi diakona oraz prezbitera. Zaznaczył, że wyświęceni mają być przede wszystkim głosicielami Prawdy, którą jest sam Jezus Chrystus. Diakoni jako pomocnicy biskupów - następców Apostołów, a prezbiterzy jako ci, którzy składają Najświętszą Ofiarę - pamiętkę uobecniającą wydarzenia z Wieczernika.

Święcenia w stopniu diakonatu otrzymało w sumie czterech braci, zaś w stopniu prezbiteratu trzech. Prowincja gdańska wzbogaciła się o dwóch nowych diakonów - br. Pawła Zierkowa i br. Michała Więcha - oraz o jednego prezbitera, br. Adriana Zalewskiego.

Na zakończenie liturgii neo-prezbiterzy i diakoni wyrazili wdzięczność wszystkim, którzy doprowadzili ich do momentu święceń.

Braciom życzymy łaski Bożej oraz darów Ducha Świętego, potrzebnych aby gorliwie i wiernie wypełniali swoje powołanie.

ZAKOŃCZENIE ROKU AKADEMICKIEGO 2019/2020

W sobotę 20 czerwca, w liturgiczne wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi, w Seminarium w Łodzi-Łagiewnikach odbyło się uroczyste zakończenie roku akademickiego.

Mszy Świętej przewodniczył Prowincjał gdański, br. Wojciech Kulig, homilię zaś wygłosił br. Wiesław Pyzio, ustępujący Prowincjał z Warszawy. Jak zaznaczył, forma-

cję powinno się postrzegać jako zadanie na całe życie zakonnika, który musi kształtować swój intelekt i serce na wzór Serca Maryi: pokornego, cichego, mądrego,

odważnego, ufego i otwartego w każdym czasie na Słowo Boże.

Po zakończeniu roku akademickiego Bracia udają się na wakacje, a także praktyki wakacyjne

w klasztorach. Do Seminarium powrócą z końcem września na rekolekcje poprzedzające kolejny rok akademicki.

W ostatnim tygodniu odbyła się także kapituła wspólnoty seminaryjnej, na której bracia wybrali nowego dziekana Seminarium. Został nim br. Adam Dunst, który na wicedziekana wybrał br. Pawła Lubińskiego.

X KAPITUŁA PROWINCJALNA. SESJA 5. I 7.

W dniach 28 czerwca - 2 lipca odbyła się trzecia i jednocześnie ostatnia część obrad X Kapituły Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego, podczas której odbyły się dwie nieprzeprowadzone dotąd sesje przewidziane w Dyrektorium: sesja 5., dotycząca uchwał i Planu Czteroletniego, oraz sesja 7., poświęcona modlitwie za braci zmarłych podczas ostatniego czterolecia.

Aby móc zorganizować tę część Kapituły w formie tradycyjnej potrzebne było pozwolenie od Głównego Inspektoratu Sanitarnego. Na miejsce obrad kapitulnych wybrany został kościół Wieczerzy Pańskiej, stanowiący część kościoła Trójcy Świętej w Gdańsku.

Kapituła przebiegała w dobrej, braterskiej atmosferze. Z racji trwającej wciąż pandemii na obradach nie mogli być obecni bracia z Włoch (br. Jan Maciejowski - wikariusz Zakonu oraz br. Leszek Łuczkanin - poborca Zakonu) oraz z Kanady (br. Józef Błaszak - kustosz).

Na zakończenie obrad bracia kapitulni pomodlili się za współbraci zmarłych w ciągu minionego czterolecia. Byli to:

- **Br. Kalikst (Edmund) Szulist**, ur. - 14 lutego 1937 r.; prof. wiecz. - 7 października 1959 r.; święcenia - 21 czerwca 1963 r.; zm. - 6 listopada 2017 r. w Gdyni;
- **Br. Dariusz Dembkowski**, ur. - 21 listopada 1968 r.; prof. wiecz. - 12 czerwca 1994 r.; święcenia - 18 maja 1997 r.; zm. - 5 stycznia 2018 r. w Gdańsku;
- **Br. Bolesław Mika**, ur. - 10 lutego 1939 r.; prof. wieczysta - 1 listopada 1964 r.; święcenia - 24 czerwca 1967 r.; zm. - 20 stycznia 2018 r. w Gdyni;
- **Br. Manswet (Henryk) Wardyn**, ur. - 24 grudnia 1937 r.; prof. wiecz. - 30 października 1960 r.; święcenia - 21 czerwca 1963 r.; zm. - 25 lutego 2018 r. w Poznaniu;
- **Br. Ferdynand (Józef) Zwolak**, ur. - 20 października 1935 r.; prof. wiecz. - 2 lutego 1958 r.; święcenia - 15 czerwca 1961 r.; zm. - 17 kwietnia 2018 r. w Elblągu;
- **Br. Stefan Malandy**, ur. - 18 maja 1931 r.; prof. wiecz. - 4 października 1958 r., święcenia - 12 kwietnia 1959 r.; zm. - 11 sierpnia 2018 r. w Darłowie.

Ostatnim akordem X Kapituły była Msza Święta sprawowana w intencji Ministra prowincjalnego Wojciecha i pozostałych solenizantów.

Zdjęcia z Kapituły na kolejnych stronach 6-9.

więcej zdjęć z X kapituły

IMIENINY MINISTRA PROWINCJALNEGO

2 lipca 2020 r. podczas Mszy Świętej o godz. 12.00 w kościele Świętej Trójcy w Gdańsku nasza Prowincja świętowała imieniny Ministra prowincjalnego, br. Wojciecha Kuliga.

Tomasza Leśnaka, który w tych dniach obchodził swoje urodziny i rocznicę święceń. Obecnych powitał rektor kościoła Świętej Trójcy, br. Tomasz Jank. Liturgii przewodniczył Minister prowincjalny, zaś kazanie wygłosił wikariusz Prowincji, br. Andrzej Lengenfeld. Na koniec Eucharystii życzenia dla Ministra prowincjalnego złożyli także przedstawiciele wiernych.

Co prawda uroczystość św. Wojciecha nie przypada w lipcu, tylko w kwietniu, jednak ze względu na obostrzenia związane z pandemią koronawirusa spotkanie braterskie nie było możliwe we wcześniejszym terminie. Dobrą okazją była także obecność ojców kapitulnych, bowiem właśnie 2 lipca przed południem zakończyła

się trzecia (i ostatnia) część obrad X Kapituły Prowincji. Poza br. Wojciechem tego dnia swe imieniny świętowali także: br. Piotr Kurek, br. Piotr Pliszka, br. Piotr Matuszak, br. Piotr Łotysz, br. Piotr Stroceń, br. Piotr Okrój, br. Paweł Cebula oraz br. Tomasz Ryłko. Bracia swoją modlitwą objęli również asystenta generalnego, br.

REKOLEKCJE FRANCISZKAŃSKIE

WWW.REKOLEKCJEFRANCISZKANSKIE.PL
D L A K A Ż D E G O

AKTUALNOŚCI Z KLASZTORÓW

DARŁOWO

PANDEMICZNE KATECHEZY

W kwietniu podjęliśmy się nowej formy duszpasterzowania. Polegała ona na tym, że codziennie aż do Wielkanocy na parafialnym facebook'u umieszczany były katechezy związane z Ewangelią z danego dnia. Każdego dnia nauki były wygłaszane przez innego brata z naszej wspólnoty. Ta nowa forma ewangelizacji przy zamkniętym kościele zyskała duże zainteresowanie wiernych.

WSPÓLNE KAJAKOWANIE

W poniedziałek 1 czerwca prawie całą wspólnotą klasztorną wraz z dwoma siostrami franciszkankami udaliśmy się na spływ kajakowy po rzece Wieprza. Pogoda była idealna. Był to dla nas czas świetnej zabawy, zwłaszcza kiedy przydarzyło się niespodziewane podtopienie... Trzeba też przyznać, że siostry przygotowały dla nas bogaty poczęstunek. Mamy nadzieję, że uda się nam jeszcze kiedyś powtórzyć taką zabawę.

CZAS PRYMICJI

Nasz neoprezbiter, o. Adrian, 5 czerwca odprawił w naszym kościele swoją Mszę prymicyjną. Celebracja miała szczególny charakter, gdyż była równocześnie powitaniem z nową wspólnotą i parafią. Kilka dni później, 10 czerwca, odbyły się u nas kolejne prymicje, tym razem 2 nowych księży z Archidiecezji Gdańskiej, którzy kiedyś byli uczniami o. Damiana. Młodym kapłanom życzymy wielu łask Bożych.

MINISTRANCKI WYPAD KAJAKOWY

W czerwcu nasi ministranci aż dwukrotnie wybrali się na spływ kajakowy po jeziorze Dąbki. W wyprawach wzięły udział dwie

grupy wiekowe, najpierw starsi a później młodsi. Pomimo przeciętnej pogody na obu spływach zabawa była przednia. Można było zobaczyć zwłaszcza po młodszych uczestnikach, którzy wrócili do klasztoru całkowicie mokrzy... Kajakowanie zaczyna nam wchodzić w krew.

ŚW. RITA W NASZEJ PARAFII

W przedostatnią niedzielę czerwca gościliśmy w naszej parafii panie ze Wspólnoty Modlitewnej św. Rity. Tego dnia w

w poczet ministrantów lub lektorów. Uroczystego przyjęcia dokonał br. Robert Twardokus. Tak wielka liczba nowych pomocników ołtarza jest dla nas wielką radością. Niech im Pan błogostawi!

GDAŃSK

GDAŃSK - ODSŁONIĘCIE NAJWIĘKSZEGO OKNA NASZEGO KOŚCIOŁA PO RENOWACJI

ramach ogłoszeń krótko przedstawiły postać swojej patronki, a po wieczornej Mszy zaprosiły do obejrzenia filmu przedstawiającego jej życie. Następnego dnia po Mszy wieczornej odbyło się specjalne nabożeństwo ku czci świętej z obrzędem poświęcenia róż. Od tego czasu taka modlitwa będzie organizowana w naszym kościele regularnie co miesiąc.

PRZYJĘCIE NOWYCH MINISTRANTÓW

Niedziela 28 czerwca br. zapisała się jako pamiętna data dla naszej wspólnoty ministranckiej. Tego dnia na 37 ministrantów w parafii aż 24 zostało włączonych

Na przełomie 2019 i 2020 r. przeprowadziliśmy renowację największego - wschodniego okna kościoła Świętej Trójcy. W szklenie, zbliżone do tego ze średniowiecza (w zielonkawie szklane romby), wpisane zostały franciszkański herb i znaki związane z Zakonem i naszym kościołem (zaprojektowane przez br. Tomasza Jankę). Pojawił się zatem znak TAU, skrót nazwy zakonu: OFMConv., znak własnościowy kościoła Świętej Trójcy oraz inicjały naszego założyciela - św. Franciszka z Asyżu.

Prace renowacyjne zakończyliśmy w lutym. Samo odrestaurowanie eksponowanego okna z elementami witrażowymi miało

się wpisać w 600-lecie przybycia franciszkanów do Gdańska (co zostało uwiecznione w specjalnej inskrypcji umieszczonej u dołu okna). Uroczyste, symboliczne odstonięcie okna miało się dokonać 15 marca.

Niestety rozpoczynająca się właśnie w Polsce pandemia koronawirusa i związane z tym ostrzeżenia zmusiły nas do przełożenia uroczystości. Postanowiliśmy je zatem wpisać w tegoroczny odpust Świętej Trójcy, przypadający w niedzielę 7 czerwca. Szczęśliwie w tym czasie w świątyni mogło się już pojawić sporo wiernych. Przybyli też przedstawiciele Darczyńców - Fundacji LOTOS: wiceprezes Lotosu pan Jarosław Witstock oraz prezes Fundacji Lotos pan Wiesław Labuda. Choć pierwszeństwo w odstonięciu oddaliśmy Darczyńcom, odstonięcia mógł dokonać w zasadzie każdy z przybyłych na odpust. Poświęcenia okna dokonał nasz nowy Minister Prowincjalny, br. Wojciech Kulig.

GDYNIA

KONCERT ON-LINE - ROSARIUM DLA ŚWIATA

17 maja br. w naszym kościele został nagrany koncert «Rosarium dla świata» w intencji ustania pandemii koronawirusa. Jeszcze tego samego dnia o godz. 20.30 odbyła się internetowa premiera występu na stronie «Gościa Niedzielnego». Koncert został wykonany przez zespół muzyki klasycznej «Les Femmes» i polegał na odśpiewaniu dziesiątki Różańca świętego na melodie do «Ave Maria» skomponowane przez wybitnych kompozytorów na przestrzeni wieków.

CZUWANIE PRZED ZESŁANIEM DUCHA ŚWIĘTEGO

30 maja br. po Mszy Świętej wieczornej celebrowaliśmy wigilię uroczystości Zestania

Ducha Świętego. Na nabożeństwo złożyła się adoracja Najświętszego Sakramentu z rozważaniami, zakończona modlitwą różańcową o ustanie pandemii. Oprawę muzyczną zapewniała schola «Epifania».

PRYMICJE O. ADRIANA ZALEWSKIEGO

2 czerwca br. o godz. 18.00 w naszym gdyńskim kościele sprawował Eucharystię nasz tegoroczny

neoprezbiter, br. Adrian Zalewski. Na zakończenie liturgii udzielił wszystkim błogosławieństwa prymicyjnego, pozostawiając jako pamiątkę wydarzenia prymicyjne obrazki. Homilię podczas Mszy Świętej wygłosił Proboszcz Parafii, br. Piotr Matuszak.

BOŻE CIAŁO Z PROCESJĄ WOKÓŁ KOŚCIOŁA

W innych latach w Boże Ciało braliśmy udział w miejskiej procesji, która przechodziła przez teren czterech parafii w naszym dekanacie. Tegoroczne obchody, które wypadły 11 czerwca, z racji pandemii przeżyaliśmy lokalnie, tylko w ramach naszej parafii. Mszy świętej o godz. 10.00 przewodniczył Proboszcz, a bezpo-

średnio po niej ruszyliśmy w procesji eucharystycznej do czterech ołtarzy wokół naszej świątyni.

ODPUST ŚW. ANTONIEGO

W kalendarzu obchodów liturgicznych naszego Sanktuarium nie mogło oczywiście zabraknąć dnia

13 czerwca, kiedy przypada parafialny odpust ku czci św. Antoniego. Szczególnymi wydarzeniami tego dnia były dwie Msze Święte. Pierwsza z nich, o godz. 16.00, tradycyjnie była sprawowana w intencji chorych miasta Gdyni a uczestniczący w niej mieli możliwość przystąpienia do sakramentu namaszczenia chorych. Druga z Mszy, to Suma odpustowa o godz. 18.00, której przewodniczył ks. Edmund Skalski, dziekan dekanatu Gdynia Śródmieście. Wśród uczestników liturgii byli parafianie, sympatycy pa-

rafii oraz kapłani naszego dekanatu.

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO I KATECHETYCZNEGO

26 czerwca br. w naszym kościele sprawowane były Msze Święte na zakończenie roku szkolnego. O 7.45 modliliśmy się wraz z nauczycielami i uczniami III i VI Liceum Ogólnokształcącego, na-

tomiast o 10.30 na Mszy Świętej za dar minionego roku dziękowali uczniowie i nauczyciele Szkoły Podstawowej SS. Nazaretanek.

INOWROCLAW

POGRZEB KS. TADEUSZA GAWROŃSKIEGO

16 kwietnia br., w wieku 90 lat, zmarł pierwszy proboszcz parafii Świętego Krzyża w Inowrocławiu, ks. Tadeusz Gawroński. Uroczystości pogrzebowe, pod przewodnictwem ks. Prymasa abp. Wojciecha Polaka, odbyły się 21 kwietnia. Ze względów ograniczeń epidemicznych wśród uczestników modlitwy zależli się tylko zaproszeni księża delegaci.

Ks. Tadeusz był pierwszym proboszczem nowej parafii i służył tutaj ponad 40 lat. W latach 80 zbudował m.in. nowy Dom parafialny wraz z plebanią, który poświęcił św. Maksymilianowi Kolbe. Swoje ostatnie lata zamieszkiwał w Domu Księża Emerytów w Gnieźnie.

KOŁOBRZEG

OBRAZ JEZUSA MIŁOSIERNEGO

7 czerwca 2020 r. podczas Mszy Świętej o godz. 10.00 o. proboszcz kołobrzesckiej parafii, Paweł Kaczmarski, pobłogosławił obraz Jezusa Miłosiernego. Wizerunek został ufundowany przez rodziców dzieci, które w 2019 r. przystąpiły w naszej parafii do I Komunii świętej. Obraz zawisł w ołtarzu bocznym, nad relikwiami św. Jana Pawła II.

W naszej parafii kult Jezusa

Miłosiernego jest żywy. Cotygodniowa czwartkowa adoracja Najświętszego Sakramentu rozpoczyna się nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego. Koncepcja umieszczenia w kościele obrazu Jezusa Miłosiernego była oddolną inicjatywą parafian.

KOSZALIN

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA, 11 CZERWCA

Tegoroczne obchody Bożego Ciała rozpoczęły się w naszym kościele od Mszy Świętej, której przewodniczył biskup pomocniczy Krzysztof Włodarczyk.

Następnie w strugach deszczu przeszliśmy procesją po terenie naszej parafii, zmierzając do Domu Miłosierdzia, gdzie przygotowany został monumentalny ołtarz stacyjny. Tam, podczas homilii biskup mówił: Ze wszystkich naszych świętości jedna jest największa. To Najświętszy Sakrament. Niczego nie ujmuję świętości chrztu świętego, bierzmowania, kapłaństwa, małżeństwa, pokuty ani namaszczenia chorych. Nie umniejszam świętości Pisma Świętego ani znaków i narzędzi, przez które Bóg działa i staje się obecny. Ale tej obecności, z którą mamy do czynienia w Eucharystii, nie da się porównać z żadną inną.

Następnie przypomniał wszyst-

kim zgromadzonym, na czym polega przeistoczenie: Kościół katolicki naucza, że podczas konsekracji następuje przeistoczenie, czyli zamiana całej istoty (substancji) chleba i wina w istotę (substancję) Ciała i Krwi Chrystusa. Tak odczytujemy słowa Pana Jezusa: «To jest Ciało moje» i «To jest kielich Krwi mojej». Nie chodzi o symbol, ale o rzeczywistość niewidoczną dla oczu, o której św. Tomasz z Akwinu w hymnie eucharystycznym na Boże Ciało napisał: «Mylą się, o Boże, w Tobie wzrok i smak».

Nawiązując do restrykcji związanych z pandemią, czyli do ograniczenia możliwości uczestnictwa we Mszach Świętych w kościele, biskup dalej mówił: Wielu z nas zaczęło odczuwać realny głód Eucharystii i zarazem głód obecności i działania Bożego. Czy tęsknimy za Eucharystią? To znak, że żyjemy i mamy pragnienie życia. Zadowala nas wirtualne uczestnictwo w e-kościelu? To znak, że coś zatraciliśmy. Powracajmy więc do życia!

Była to procesja szczególna i wyjątkowa, bo jedyna w naszym mieście, która wyszła poza obręb terenu kościelnego. Dotychczas, przez wiele lat trasa ta wiodła naprzemiennie od koszalińskiej katedry i do naszego kościoła. Tego roku zorganizowaliśmy ją i przeprowadziliśmy we współpracy z działającym na terenie naszej parafii Domem Miłosierdzia. Ojcowie i bracia naszego koszalińskiego klasztoru, bliscy nam kapłani, osoby zakonne oraz liczni wierni publicznie zmanifestowali swo-

ją wiarę w Pana Jezusa żywego i obecnego pośród nas w Eucharystii.

Br. Zbigniew Joskowski

KWIDZYN

PRACE REMENTOWE I RESTAURACYJNE

W naszym kwidzyńskim kościele dobiegł do końca remont organów. W czasie prac zamontowano w nich dodatkowo 2 słowiki (głos organów Nachtigal), 20 dzwonów rurowych chromatycznych (głos organowy Carillon) oraz wirującą gwiazdę z 7 dzwonekami (głos organowy Glockenstern). Uruchomiono też klawiaturę subbasową drugiego manualu (rejestr Suboktaw) i zamontowano: trąbkę francuską, trąbkę angielską, puzon oraz subbass. W dalszym ciągu prowadzone są natomiast prace związane z wyciszaniem niektórych pomocniczych urządzeń or-

ganowych (tremolo i kanały boczne).

Do kościoła wróciła też odrestaurowana rzeźba św. Michała Archanioła. Od tej pory jej miejsce będzie się znajdowało nad chrzcielnicą.

OSTRÓDA

REMONTY I PRACE

Mimo trwającej pandemii udało się w tym czasie przeprowadzić rozmaite prace w klasztorze i przy kościele. Ukończony został remont niewielkiego pomieszczenia w piwnicy klasztoru, które służyć będzie jako sala dla o. Mateusza Stachowskiego, pełniącego posługę egzorcysty.

Pod koniec maja zainstalowane

zostało nagłośnienie na zewnątrz kościoła - dzięki temu wierni, którzy nie mogą wejść do środka z racji na ograniczenia związane z koronawirusem, będą mogli przynajmniej uczestniczyć w liturgii słuchając.

W ostatnich dniach czerwca natomiast zakończyło się kładzenie kostki przed kościołem. Jest to początek większego projektu zagospodarowania terenu wokół naszej świątyni.

JESZCZE WIĘCEJ INTERNETU

W czasie pandemii nasze duszpasterstwo przenieśliśmy w dużej części do internetu. Poza transmisjami Mszy świętych, nabożeństw (rozważania drogi krzyżowej odśluchało ponad 60.000 osób), codziennego różańca z kaplicy klasztornej, wprowadziliśmy także ogłoszenia duszpasterskie na żywo. Okazało się, że wiernym spodobała się taka forma, tym bardziej, że mówiąc o nowych zarządzeniach związanych z pandemią, mogliśmy od razu pokazywać szczegóły, np. miejsca, w których będzie można siedzieć w

kościelne. Poza tym transmisje na żywo zwykle są dość radosne, co tym bardziej podoba się widzom. Kto wie, może warto taką formę zachować także i na przyszłość, niezależnie od sytuacji związanej z wirusem?

W internecie także można było oglądać całe Triduum Paschalne.

WITAMY SIOSTRY TEREZJANKI

W uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa - 24 maja 2020 r. - na wszystkich Mszach świętych, przywitały się z nami siostry terezjanki, których klasztor stoi po sąsiedzku, przy klasztorze franciszkańskim.

W miniony poniedziałek J. Eks. ks. abp Józef Górzyński dokonał poświęcenia kaplicy sióstr, a tym samym w ich domu zamieszkał Gospodarz - Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie. Same siostry wprowadziły się na Franciszkańską 8 miesiąc temu.

W czasie ogłoszeń na niedzielnych Mszach świętych siostry opowiadały o swym zgromadzeniu, o duchowości i o tym, jak powstał ich nowy dom w Ostródzie. Jednocześnie zapowiedziały, że będą modlić się za parafię, a zwłaszcza za rodziny. Zachęciły też do zapisywania na kartkach intencji, w których będą się modlić.

Dziękujemy Panu Bogu za dar sióstr, bo to wielka łaska mieć takie wsparcie modlitewne i to w dodatku po sąsiedzku.

POŻEGNANIE PROBOSZCZA

W niedzielę 28 czerwca 2020 r. o godz. 10.00 o. Robert Wołyniec, nasz dotychczasowy proboszcz, odprawił Mszę św., w czasie której dziękował Panu Bogu za cztery lata posługi w Ostródzie, które - jak podkreślił - były dla niego bło-

gostawieństwem.

To także okazja dla parafian, by dziękować Bogu za takiego proboszcza, który swoją modlitwą i zaangażowaniem zachęcił wiele osób do żywszej wiary i gorliwszego włączenia się w życie parafii. Już ilość uczestników Eucharystii wskazywała na wielką wdzięczność, jaką Ostródzianie żywią wobec o. Roberta. Z drugiej strony były to chwile wzruszające i faktycznie - tu i tam w oku pojawiła się łza.

Msza święta była transmitowana przez internet, po raz pierwszy z wykorzystaniem czterech kamer.

POZNAŃ

ŻYCIE I POSŁUGA DUSZ- PASTERKA W POZNANIU PODCZAS PANDEMII

Z powodu epidemii koronawirusa, która z Chin dotarła do Europy, od 15 marca wprowadzono w Polsce nadzwyczajne środki ostrożności, m.in. przy akceptacji władz kościelnych ograniczono liczbę uczestników nabożeństw do 50 osób. W Sanktuarium we Mszy Świętej maksymalnie uczestniczyło zaledwie 20 osób.

W czwartek, 19 marca, odbył się jeszcze w tradycyjnej formie imieninowy obiad br. Józefa, na którym gościliśmy Współbraci z Gniezna, Inowrocławia i Kalisza. W środę, 25 marca, wprowadzono w Polsce kolejne nadzwyczajne środki ostrożności, m.in. ograniczenie liczby uczestników nabożeństw do 5 osób, oprócz celebransa i służby liturgicznej. Aby umożliwić większej liczbie wiernych udział we Mszy Świętej, w razie potrzeby odprawialiśmy dwie Msze Święte o tej samej go-

dzinie, jedną w kościele, a drugą w kaplicy. Odwołane zostały spotkania grup duszpasterskich. Ze spowiedzi wierni mogli korzystać po zgłoszeniu telefonicznym do br. Michała Nowaka.

W kwietniu po raz pierwszy odwołane zostało miesięczne «Różańcowe Jerycho», odwołane zostały również rekolekcje wielkopostne w Sanktuarium. Na początku Wielkiego Tygodnia miały miejsce skromne przygotowania do obchodów Triduum: porządki w kościele (z pomocą ojców, ponieważ było mniej sprzątających), przygotowanie liturgii i miejsc adoracji w „Ciemnicy” i „Grobu Pańskiego” (br. Gwardian i br. Andrzej). Udało się przygotować i wydrukować w drukarni «Czubiniński» świąteczny numer biuletynu «Echo Sanktuarium».

Obchody Triduum Paschalnego z powodu pandemii, zgodnie z zaleceniami poznańskiego metropolity, ks. abpa S. Gądeckiego, były uproszczone, celebracje w ograniczonej liczbie asysty i uczestników, przy zamkniętych drzwiach. Msza Wieczery Pańskiej nie miała obrzędu umycia stóp. Na zakończenie Mszy Świętej kapłani otrzymali życzenia od s. Jolanty z FZŚ, jako przedstawicielki grup duszpasterskich i wiernych. Kolać, zazwyczaj z udziałem zaproszonych gości, tym razem tylko w gronie zakonników, którzy potem zakończyli dzień kompleta przy „Ciemnicy”. W Wielki Piątek, w modlitwie powszechnej, zaśpiewanej przez br. Albina, dodane zostało wezwanie „w czas epidemii”. Adoracja Krzyża - przez przyklęknięcie, bez ucałowania. W Wielką Sobotę nie było święcenia pokarmów. Obrzędy liturgii światła na rozpoczęcie Wigilii Paschalnej miały miejsce w kościele. Nie było chrztu, ani pokropienia wodą wiernych po odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych. Przed Rezurekcją miało miejsce wystawienie Najświętszego Sakramentu na ołtarzu głównym, nie było procesji, lecz tylko modlitwa i błogostawieństwo. Następane Msze

ła całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. W poniedziałek, 27 kwietnia, nastąpiła zmiana przepisów co do liczby wiernych na nabożeństwach: 1 osoba na 15m², obowiązek noszenia masek przez

Święte w niedzielę wielkanocną w razie potrzeby również odprawialiśmy w dwóch miejscach na raz.

Po Wielkanocy zaczęło się ustawianie rusztowań w nawie głównej. Ta nawa i nawa Matki Bożej zostały wyłączone z użytku. Msze Święte i nabożeństwa odprawiane są w kaplicy Adoracji, albo przy ołtarzu św. Franciszka. Powróci-

wiarnych i służbę liturgiczną. Podjęliśmy dyżury spowiedzi podczas Mszy Świętych i przed i po południu w konfesjonale, w masce ochronnej. We wtorek, 28 kwietnia, o. Michał Nowak poprowadził dzień skupienia dla wspólnoty klasztornej.

Na początku maja odbyło się tradycyjne «Różańcowe Jerycho». W sobotę, 2 maja, br. Michał Nowak został objęty kwarantanną i testem na wirus, ponieważ dwaj jego penitenci mieli wynik pozytywny. Dla bezpieczeństwa br. Gwardian zdecydował, aby i br. Józef pozostał w pokoju. W poniedziałek odetchnęliśmy z ulgą, bo dowiedzieliśmy się, że br. Michał ma wynik ujemny testu, bez zalecenia powtórzenia. Pozostał jednak jeszcze na kwarantannie.

W dniach 26 - 27 maja br. Michał Baranowski wziął udział w

6. sesji X Kapituły Prowincjalnej poświęconej wyborom gwardianów, mistrzów formacji i asystentów dzieł Prowincji (z powodu epidemii ta sesja miała miejsce online). Już w pierwszym dniu br. Leszek Klekociuk został wybrany gwardianem klasztoru w Poznaniu (na III kadencję). Drugiego dnia br. Michał Nowak z naszej wspólnoty został wybrany Asystentem prowincjalnym Rycerstwa Niepokalanej.

W sobotę, 30 maja, zniesione zostało ograniczenie liczby uczestników nabożeństw, ale w kościołach należy zachować odstęp i nosić maseczki. Obserwujemy powolny wzrost liczby uczestników nabożeństw. Do końca wakacji odwołane zostały spotkania wspólnot duszpasterskich w salkach.

W środę, 3 czerwca, miały miejsce obchody imienin br. gwardiana Leszka, po przerwie spowodowanej epidemią znów w szerszym gronie, tj. z udziałem współbraci z Gniezna i Kalisza, oraz trzech gości.

W uroczystość Bożego Ciała w Poznaniu odbyła się procesja miejska, ale od nas z klasztoru tym razem nikt nie wziął w niej udziału. Br. Albin był natomiast

delegatem na obchodach parafialnych, z krótką procesją z kościoła do ołtarza na zewnątrz.

Z racji epidemii, jak też remontu w kościele, tegoroczne obchody odpustu św. Antoniego, patrona naszego kościoła, były skromniejsze, ale wzięta w nim udział większa liczba wiernych, niż w ostatnie niedziele. Były także rozdawane „chlebki św. Antoniego”, było też błogostawieństwo dzieci i lilii.

PRACE REMONTOWE W TOKU

Pomimo stanu epidemii kontynuowane były dalsze prace remontowe w podziemiach kościoła, w kaplicy adoracji, w zakrystii i w tzw. „wikarówce”.

Podczas Triduum Paschalnego można było już korzystać zarówno z kaplicy, jak i z zakrystii. Po Wielkanocy ustawione zostały rusztowania w nawie głównej i w kaplicy Matki Bożej, która wraz z nawą boczną, zostały wyłączone z użytku na czas renowacji zniszczonych sklepień i ścian. Nabożeństwa odbywają w starannie odrestaurowanej kaplicy adoracji, w której pozostawiono odkryte fragmenty wcześniejszej polichromii.

W dniu 27 kwietnia 2020 r na prośbę nadzoru inwestorskiego Wykonawca założył jedenaście gipsowych opasek kontrolnych w pięciu charakterystycznych miejscach, w których nastąpiły znaczne przemieszczenia (pęknięcia) konstrukcji budynków.

W czerwcu ukończony został remont „wikarówki”, zarówno wewnątrz budynku, jak i elewacji zewnętrznej oraz wschodniej ściany klasztoru. Wszystkim wspierającym te prace życzliwym słowem i modlitwą serdecznie dziękujemy!

Zdjęcia na stronie 17.

Oprac. br. Michał Baranowski

KANADA

PARAFIA ŚWIĘTEJ TRÓJCY W MONTREALU

Tegoroczna Czwarta Niedziela Wielkiego Postu, choć nazywana jest «Laetere» - «Radujcie się», wcale nie emanowała radością. Decyzją władz cywilnych i religijnych Kościoła w prowincji Quebec wydano rozporządzenie o zamknięciu dla wiernych miejsc kultu, w tym kościołów i kaplic. W ten sposób rozpoczął się Wielki Post, a potem obchody Wielkiej Nocy, bez udziału wiernych w kościele.

Pomimo nietypowej sytuacji, w Parafii Świętej Trójcy nie założono bynajmniej rąk. W pierwszym etapie zorganizowano telefoniczną sieć kontaktową parafian, dzwoniąc szczególnie do starszych, których sytuacja związana z obowiązkową izolacją w czasie rozpoczęcia pandemii wymagała zatroszczenia się o ich potrzeby materialne i duchowe.

Już od Niedzieli Palmowej za pośrednictwem serwisu Facebook rozpoczęto codzienne nadawanie Mszy Świętych oraz piątkowych nabożeństw Adoracji Najświętszego Sakramentu. Wiele emocji dostarczyło „Wirtualne poświęcenie Pokarmów” oraz celebracje Triduum Paschalnego i Wielkiej Nocy. Później doszły również nabożeństwa majowe i ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Boże Ciało, również wirtualnie,

z końcowym błogostawieństwem w drzwiach otwartego na chwilę kościoła. Liczne komentarze i podziękowania świadczyły o potrzebie i wdzięczności za taką inicjatywę, która łączyła w tym trudnym czasie nie tylko parafian z parafii Świętej Trójcy, ale i całą Polonię Montrealską. Inicjatywa spotkała się z pozytywnym odbiorem również w prasie francuskojęzycznej dziennika «Le Devoir», który, zamieszczając artykuł «La petite Pologne se serre les coudes», «Mała Polska trzyma się razem», dużo miejsca poświęcił transmisjom Mszy Świętej przez Internet i jej pozytywnym skutkom w polskojęzycznej wspólnocie w Montrealu i nie tylko.

Parafia uczestniczyła również w organizowanych przez Diecezję Montrealską spotkaniach modlitewnych online na platformie Zoom i YouTube. Były to «Diecezjalne Spotkania Młodych» oraz «Rodzinny Różaniec», jedne i drugie w j. polskim.

Dzieci i Młodzież kontynuowały katechezę przez wirtualne spotkanie na platformie Skype. Została stworzona specjalna strona Internetowa, gdzie co tydzień były udostępniane materiały interaktywne, pomagające młodym, by z pomocą rodziców poznawali prawdy wiary oraz rozwijali życie modlitwy.

Obecnie kościoły są już otwarte, choć wciąż z pewnymi re-

En haut, Kamila Bryła (à gauche) fait partie des bénévoles au service des personnes à risque, et donc coordonne, de la communauté, dont Maria Gucshowska (à droite).
En bas, le prêtre Dariusz Szurko célèbre la messe sur Facebook. AUL SIKORSKI LE DEVOIR ET MARIE-FRANÇOIS COLOMBE/LE DEVOIR

La « petite Pologne » se serre les coudes

Messes sur la Toile, radio communautaire, aide alimentaire, la communauté polonaise de Montréal s'entraide en temps de pandémie

constitue une « très importante pour bien des personnes âgées qui n'ont pas Internet ». Depuis deux mois, c'est donc chez elle, avec les moyens du bord, que Bonzena continue de produire Radio Polonia. Et ne manque pas de souligner, sur les ondes, l'élan de solidarité se manifestant dans la petite Pologne d'ici.
« Nous avons en quelque sorte notre propre Solidarność, à Montréal ! », dit-elle, en faisant écho à la dimension populaire du mouvement « Solidarité » de Lech Wałęsa ayant rallié, dans les années 1980, une dizaine de millions de Polonais et précipité la chute du régime communiste.

strykcjami dotyczącymi dystansu między osobami czy obowiązku dezynfekcji. My, na prośbę naszego Arcybiskupa, kontynuujemy, jak to tu zostało nazwane, „duszpasterstwo hybrydowe”, tzn. celebracje z wiernymi w kościele, ale i równoczesne transmisje przez Internet. Obecnie tworzy-

my bazę danych adresów internetowych parafian, aby stworzyć szybszą komunikację, która jest podtrzymywana przez uaktualnianą na bieżąco stronę internetową parafii.

Już teraz przygotowujemy się na wypadek, gdyby nadeszła kolejna fala pandemii. Chcemy móc

ogarnąć naszym duszpasterstwem wszystkich, również tych, do których wcześniej nie mieliśmy dostępu. Zwłaszcza mamy tu na myśli młodych, którzy pozytywnie otwierają się na nowe formy ewangelizacji.

br. Dariusz Szurko

LITWA

KŁAJPEDA

MSZE ŚWIĘTE BEZ WIERNYCH

Jak wiele innych krajów tak również Litwa doświadczyła pandemii koronawirusa a skutki choroby dotknęły także naszej parafii w Kłajpedzie. Przez prawie dwa miesiące Msze Święte odprawiliśmy tutaj przy zamkniętych drzwiach i bez udziału wiernych. Ze smutkiem oglądaliśmy podchodzących do drzwi parafian, którzy chcieli chociaż z daleka uczestniczyć w liturgii.

ŚLUBY WIECZYSTE S. ONUTĖ

13 czerwca obchodziliśmy święto patrona naszego klasztoru, św. Antoniego. W tym dniu podczas Mszy Świętej o godz. 11.00 swoje śluby wieczyste złożyła s. Onutė OFS a czterech franciszkanów świeckich odnowiło śluby czasowe. Na zakończenie Liturgii uczestnicy złożyli życzenia s. Onutė a także o. Jarosławowi, asystentowi duchowemu wspólnoty, który obchodził akurat wigilię swoich urodzin. Po Mszy Świętej odbyła się okolicznościowa agapa.

PIERWSZA KOMUNIA

Z powodu pandemii w tym roku pierwsza komunია święta została przełożona na późniejszy termin. Dzieci zaczęły przystępować do tego sakramentu dopiero od połowy czerwca i to w niewielkich grupach rozłożonych na kolejne niedziele. Obecnie komunię przyjęło około 120 dzieci a pozostałe 80 przyjmie ją św. w lipcu. Niech Jezus będzie jak najczęstszym Gościem w ich sercach!

SZWECJA

JÖNKÖPING

MÓJ DZIEŃ W CZASIE KORONAWIRUSA

Koronawirus bardzo wpłynął na codzienne życie wielu z nas, nieraz zmieniając je nie do poznania. Jako formę podniesienia na duchu i zachęty ordynariusz katolickiej diecezji Sztokholm, Kardynał Anders Arborelius OCD, zaproponował, aby katolicy w Szwecji podzielili się swoim życiem w cieniu koronawirusa. Na internetowej stronie diecezji pojawiły się teksty tak duchownych jak i świeckich, wśród nich naszego współbrata - br. Józefa M.

Nilssona pt. «Mój dzień w czasie koronawirusa». Oto jego treść.

Ktoś zapytał mnie, czy uważam, że tegoroczna Wielkanoc była smutna. Odpowiedź wymknęła mi się z ust: «To była najlepsza Wielkanoc, jaką pamiętam od przybycia do parafii w Jönköpingu w 1993 roku!»

Widząc zdziwienie pytającej mnie osoby, wyjaśniłem, że bardzo pozytywnie odbieram reakcje parafian na to, co się teraz wokół nas dzieje: było więcej modlitwy w kościele i być może inny wymiar świętowania tajemnic paschalnych. Ta spokojna akceptacja bez narzekania i biadolenia warta na mnie wielkie wrażenie.

Było to bardzo budujące widzieć parafian, jak znoszą obecną sytuację ze spokojem, w którym widzi się wiarę. Jako kapłan myślę, że głoszenie i nauczanie konieczności przyjmowania woli Bożej w żadnym wypadku nie poszło na marne.

Wielu przychodzi do kościoła, aby się modlić. Oczywiście my, franciszkanie, zgodnie z zaleceniami biskupa, nie odprawiamy Mszy niedzielnych w kościele, kiedy zgromadzić by się mogła zbyt duża liczba wiernych, ale celebrujemy w tymczasowej kaplicy w klasztorze i Msze te są transmitowane na żywo przez internet. Otrzymujemy wiele znaków pozy-

tywnego odbioru przez parafian. Komunia święta udzielana jest w niedziele dwa razy w kościele, a wieczorem prowadzone jest czuwanie różańcowe. Msze święte w tygodniu odprawiamy jak zwykle w kościele*.

Najbardziej zadziwia mnie to, że mamy parafian, którzy co wieczór uczestniczą w naszym czuwaniu i wołaniu o Bożą pomoc za pośrednictwem różańca. To konferencja episkopatu Polski prosiła Polaków o modlitwę różańcową o godzinie 20.30 w intencji zakończenia pandemii. Zarząd naszej franciszkańskiej Prowincji w Gdańsku, do której należą klasztory w Jönköpingu i Motali, poprosił także domy zakonne za granicą o włączenie się w tę modlitwę. Myśleliśmy, że uczestniczyć w tej modlitwie w kościele będziemy tylko my, bracia w Jönköpingu, i być może nasza wierna gospodyni...

Jakże bardzo się myliliśmy! Cichutko, na paluszkach niemal, jedna po drugiej, napływały do kościoła osoby w czasie półgodzinnej, cichej adoracji Najświętszego Sakramentu przed rozpoczęciem różańca, aby zająć oddalone od siebie miejsca w ławkach. Jak wielu nas jest, uświadamiał dopiero mocny chór głosów, odpowiadający na słowa modlitwy z rozpoczęciem nabożeństwa.

Dla mnie było to najsilniejsze doświadczenie i świadectwo ze strony naszych parafian, że życia duchowego tutaj nie zatrzyma żaden wirus!

Na dwa tygodnie przed Wielkanocą rozpoczęliśmy codziennie spowiadać, aby wszystkim parafianom dać możliwość przystąpienia do sakramentów. Wielu skorzystało z okazji, aby oczyścić i uwolnić swoją duszę z grzechu. Przypuszczałem, że wielu będzie zgłaszać się z prośbą o udzielenie im Komunii świętej w domu, ale okazuje się, że starsi i chorzy parafianie z grupy ryzyka usłuchali wezwania, aby przyjmować tzw. Komunię duchową. Zastanawiałem się nad tym i teraz to za-

ważam, że ten «post od Komunii» może mieć też swoje dobre strony. Mam nadzieję, że zwiększy wewnętrzne pragnienie wierzących, głód Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Również to, że udział we Mszy Świętej i przyjęcie Komunii nie jest oczywiste, niejako «automatyczne» - jest bardzo dobre. Mam nadzieję, że brak możliwości fizycznego uczestniczenia w liturgii Kościoła poprowadzi do jeszcze większego odkrycia i zrozumienia Msza Świętej jako „źródło i szczytu” życia chrześcijańskiego (Lumen gentium II). Jak to się mówi: nie ma tego złego co by na dobre nie wyszło...

Kolejną rzeczą, która może być bardzo pozytywna dla wielu podczas obecnej pandemii, jest to, że naprawdę teraz można skorzystać z okazji w pogłębieniu swojej duchowości! Niestety słyszę wiele razy, że ludzie nie mają czasu na czytanie Pisma świętego, w ogóle na jakieś czytanie duchowe, na modlitwę w domu, na pójście do kościoła w tygodniu. Tak, litania wymówek może być nieskończenie długa. Ale teraz, kiedy wydaje się, że większość przeszkód znikła, co mamy winić? Wielu z nas po prostu usiądzie w domu i co będzie robić? Patrzenie na ściany po pewnym czasie zaczyna nużyć, podobnie ileż można gapić się w telewizję i inne media? Mówię ludziom: „Nie bójcie się odrobiny ciszy. Pan Bóg jest w tej ciszy. Czyż Pan nie objawił się prorokowi Eliaszowi w szmerze łagodnego powiewu?” (zob. 1 Krl 19, 11-13).

Jeśli się nad tym trochę zastanowimy, to ta pandemia powinna stworzyć wielką rzeszę niesamowicie uduchowionych ludzi! Tak, wszyscy ci, którzy zostali zmuszeni do izolacji i samotności (która jest tylko doświadczeniem, nie rzeczywistością!), aby pogłębić swoją wiedzę o Bogu i swój związek z Nim w modlitwie i zawierzeniu.

Nasza miłość i troska o innych jest także poddana próbie. W naszej parafii w Jönköpingu mamy

bardzo aktywną grupę Caritasu, który po Mszach niedzielnych organizuje spotkania przy kawie i czymś słodkim (ku naszemu, cukrzyków, utrapieniu i pokusie!). Takie spotkania prowadzą do nawiązywania kontaktów międzyludzkich i są w tych czasach bardzo pomocne. Można niby podzwonić i usłyszeć, jak się czują inni. Ale jak to zrobić, jeśli nikogo nie znasz? Dlatego zawsze zachęcałem do organizowania i udziału w niedzielnej kawie po Mszy świętej, chociaż sam nie daję rady być obecnym na niej.

Parafia jest duchową rodziną i widzi się to, czy jest tak naprawdę, czy są to tylko puste słowa, gdy spotyka nas próba taka jak pandemia czy coś podobnego.

Kiedy zostaliśmy zmuszeni odprawiać Msze święte w niedziele bez udziału wiernych, uświadomiłem sobie, że nie będzie także niedzielnej tacy. I jak ja zapłacę za remonty i inne rachunki!?

Ale kiedy podzieliłem się tym zmartwieniem z sekretarką naszej parafii, ta śmiała się tylko mówiąc, że właśnie teraz parafianie zaczęli przekazywać ofiary bezgotówkową drogą elektroniczną za pomocą przelewów „Swish” jak nigdy przedtem. Proboszcz nie musi się więc martwić...

Ciężko jest widzieć i słyszeć, że ludzie cierpią z powodu epidemii na różne sposoby. Jednocześnie wszystko, co dzieje się teraz, widzę jako rodzaj łaski od Boga. Nie możemy po prostu spieścić się i żyć własnym życiem bez zastanowienia się nad wartością, sensem i celem tego życia. Modlę się, aby Bóg wylał Ducha mądrości na coraz większą liczbę ludzi, a wtedy wszystko to, co się dzieje, będziemy widzieli nie jako katastrofę, ale szansę na nowe życie, na odnowę i nadzieję na wieczną przyszłość. A to oznacza, że wobec siebie nawzajem już teraz będziemy czynić wszystko, co w naszej mocy, z wielką miłością i ofiarnością.

br. Joseph Maria Nilsson

* Tekst pisany był tuż przed Wielkanocą, kiedy w Kościele katolickim w Szwecji Msze Święte w niedziele sprawowane były bez udziału wiernych. Kościoły pozostały otwarte i wierni mogli gromadzić się na modlitwie i adoracji, o ile zgromadzenia nie przekraczały 50 osób. Ograniczenie co do liczby uczestniczących we Mszy Świętej - którą wolno już sprawować z udziałem wiernych - obowiązuje w Szwecji do tej chwili. Podobnie do tej chwili obowiązuje dyspensacja od obowiązku udziału we Mszy Świętej w niedziele i święta nakazane, udzielona przez biskupa.

MODLITWA O POWOŁANIA

W pierwszy piątek miesiąca, 3 kwietnia, od godziny 17.00 trwała w naszym kościele adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych, a także powołań do małżeństwa. W tym czasie była też możliwość skorzystania ze spowiedzi. Po Mszy świętej o 18.00 Najświętszy Sakrament został wystawiony ponownie do adoracji w ciszy aż do nabożeństwa o 20.30. Po raz pierwszy w modlitwie o powołania wierni mogli uczestniczyć także za pośrednictwem transmisji na żywo w internecie na stronie parafii oraz na facebook'u.

Taka forma modlitwy o powołania w pierwsze piątki miesiąca oraz możliwość wzięcia w niej udziału za pośrednictwem transmisji na żywo w internecie były kontynuowane także w następnych miesiącach.

WIELKI TYDZIEŃ I TRIDUUM PASCHALNE

Niedziela Palmowa. 5 kwietnia przeżyliśmy radosny wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy w Niedzielę Palmową. Tegoroczne «Hosanna» było jednak o wiele cichsze niż w poprzednich latach, ponieważ liturgia sprawowana była w kaplicy w klasztorze i transmitowana na żywo dla wiernych przez internet. Mimo fizycznej nieobecności

nasi parafianie okazali ducha postu i pokuty, składając rekordową sumę ofiar na zbieraną w tym dniu kolektę z jałmużną wielkopostną - za pośrednictwem Swisha.

zowej, przygotowanej w Wielki Piątek przez międzynarodowych studentów z grupy «CuperTino», myśleliśmy, aby w tym roku zrobić większe Misterium Męki Pańskiej

Wielki Czwartek. 9 kwietnia przeżyliśmy dzień ustanowienia sakramentu kapłaństwa i Eucharystii. Liturgia Mszy Wieczery Pańskiej, sprawowana w kościele, zakończyła się wystawieniem Najświętszego Sakramentu i adoracją do godziny 22.00.

Wielki Piątek. Jak co roku liturgia Męki Pańskiej odbyła się o godz. 15.00 i sprawowana była w kościele.

Po szeszciorocznej drodze krzy-

i zaangażować w nie młodzieży z parafii... Boże plany okazały się jednak inne i tegoroczna Droga Krzyżowa odbyła się „za zamkniętymi drzwiami” naszego „Wieczernika” czyli klasztornej kaplicy... Ale za to z transmisją na żywo w internecie.

O 20.30 zebraliśmy się w kościele na modlitwę różańcową, w tym i następnym dniu jednak nie przed Najświętszym Sakramentem ale przy relikwiach Krzyża

świętego. Tutaj także rozpoczęliśmy nowennę do Miłosierdzia Bożego.

Wielka Sobota. W sobotę 11 kwietnia rano wierni w naszej parafii mieli możliwość poświęcić pokarmy na stół wielkanocny. Chętnych było znacznie mniej niż co roku, mimo iż dla bezpieczeństwa poświęcenie odbywało się przed kościołem. Mimo wszystko w ciągu godziny zostały poświęcone pokarmy w ok. 100 wielkanocnych koszyczkach.

Wigilia Paschalna. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczęła się w tym roku wcześniej niż zwykle, bo o 21.15, czyli bezpośrednio po zakończeniu nabożeństwa różańcowego w intencji zatrzymania epidemii. Liturgia odbywała się w kościele z ograniczonym liczebnie udziałem wiernych.

Wielkanoc. Ze względu na ograniczenia związane z koronawirusem Msze Święte w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego sprawowane były w kaplicy klasztornej bez udziału ludu, ale z transmisją na żywo przez internet. Po wszystkich Mszach udzielana była Komunia święta dla chętnych w kościele.

ŚWIĘTO MIŁOSIERDZIA

19 kwietnia - w Święto Miłosierdzia Bożego - Bóg okazał nam swoje Miłosierdzie w bardzo konkretny sposób, bo była to ostatnia niedziela, w którą z powodu koronawirusa sprawowaliśmy Msze Święte bez udziału wiernych.

PIERWSZE KOMUNIE ŚWIĘTE

Ze względu na epidemię Diecezja Sztokholmska w marcu podjęła decyzję o zawieszeniu katechez dla dzieci i młodzieży oraz wszelkich form spotkań grupowych w parafiach.

W związku z tym do początku maja wydawało się, że nie będzie możliwa uroczystość Pierwszej Komunii świętej, tym bardziej, że w tym roku przygotowywała się do niej spora grupa dzieci (około trzydziścioro).

Niespodziewanie okazało się, że kuria diecezjalna odwołała zakaz organizowania uroczystości pierwszokomunijnych. Proboszcz zdecydował, że w naszej parafii dzieci będą przystępowały do Pierwszej Komunii w grupach po dwoje lub troje oraz - po ustaleniu z parafią - na Mszach Świętych wedle uznania rodziców, z wyjątkiem niedzielnej sumy parafialnej o 11.00 (ze względu na to, iż gromadzi ona największą liczbę wiernych). Troje pierwszych dzieci przystąpiło do Pierwszej Komunii na Mszy po polsku, która została odprawiona 17 maja.

„S e z o n pierwszokomunijny” trwa i będzie trwał jeszcze w lipcu!

100-LECIE JANA PAWŁA II

Epidemia pokrzyżowała niestety plany Zjednoczenia Polskiego w Jönköpingu oraz nas, franciszkanów, aby z okazji 100-lecia urodzin św. Jana Pawła II w poniedziałek, 18 maja, zorganizować majówkę oraz piknik przy kościele. Udało się za to zaprezentować wystawę «Karol Wojtyła. Narodziny» po polsku i angielsku, przygotowaną przez warszawskie Centrum Myśli Jana Pawła II. W przeddzień 100-lecia urodzin odprawiona została Msza dziękczynna za Jana Pawła II w języku polskim, natomiast w dniu Jubileuszu, na zakończenie nabożeństwa różańcowego, zaśpiewaliśmy ulubioną pieśń Papieża-Polaka - «Barkę» (po polsku i szwedzku).

CODZIENNE CZUWANIA RÓŻAŃCOWE

W uroczystość Zestania Ducha Świętego, 31 maja, zakończyliśmy trwające od 16 marca codzienne wieczorne nabożeństwa błagalne o zakończenie epidemii przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. W nabożeństwach brała udział dość liczna grupa wiernych w kościele, a także wiele osób łączących się z nami za pośrednictwem internetu.

Dla potrzeb tych nabożeństw proboszcz, br. Józef M. Nilsson, opracował trzy wersje modlitewnika po szwedzku:

1. nabożeństwo różańcowe z „karanawaką” (krzyżem morowym) oraz nowenną do miłosierdzia Bożego;
2. nabożeństwo różańcowe z

nabożeństwem majowym;

3. nabożeństwo różańcowe z nabożeństwem czerwcowym.

Wszystkie nabożeństwa, oprócz różańca, zawierają też suplikacje oraz skróconą litanie do Wszystkich Świętych (z modlitwą do Czternastu Świętych Wspomożycieli oraz „Czterech Świętych Marszałków”, wzywanych w czasie epidemii).

Z początkiem czerwca częstotliwość czuwań modlitewnych o 20.30 została zmniejszona do trzech dni w tygodniu, tj. piątków, sobót i niedziel. Również przy takiej wersji gromadziła się na nich spora grupa wiernych. Od 25 kwietnia zostały ponadto wprowadzone dodatkowe Msze Święte niedzielne po szwedzku - w sobotę i w niedzielę o 19.00. Po każdej z nich jest wystawiany Najświętszy Sakrament i trwa adoracja w ciszy aż do rozpoczęcia nabożeństwa różańcowego o 20.30.

NOWOŚCI PRZY KOŚCIELE I KLASZTORZE

Od jesiennej podróży do No-

wej Anglii kilka lat temu nasz proboszcz marzył o tym, by także przy naszym kościele cieszyć się widokiem kanadyjskiego klona (który jesienią zmienia kolor na jasnoczerwony). Na realizację zamówienia trzeba było czekać pra-

wie rok...

Kiedy na początku czerwca drzewo zostało już posadzone, krótką radość przerwała seria aktów wandalizmu, które zmusiły nas do decyzji o zamykaniu kościoła poza godzinami, kiedy sprawowane są Msze Święte i nabożeństwa. Nasza „chuliganka” doprowadziła też do zapchania toalet i konieczności wezwania

firmy hydraulicznej.

Od jednego problemu do wielkiego (nieplanowanego) remontu: teraz mamy rozkopany klasztorny ogród, konieczność wymiany odstojnika ścieków oraz rur kanalizacyjnych. Mimo to się nie

poddajemy i korzystając z dobrej pogody, przeprowadzamy także renowację figury Matki Bożej spod kościelnej dzwonnicy.

JUBILEUSZE KAPLAŃSKIE

Tegoroczne święto św. Antoniego Padewskiego zostało poprzedzone 13-dniową modlitwą o powołania oraz uświęcenie kapłanów związaną z jubileuszem 800-lecia święceń św. Antoniego w Coimbrze w Portugalii oraz jego wstąpienia do franciszkanów.

W sam świąteczny dzień, w sobotę 13 czerwca, zostały odprawione dwie szczególne Msze Święte. Pierwsza z nich rozpoczęła się o godzinie 10.00 i była celebrowana ku czci św. Antoniego, stąd nie mogło na niej zabraknąć poświęcenia lilii i chleba św. Antoniego. Drugą Mszą Świętą, o godz. 12.00, sprawował br. Władek Mężyk, który dziękował Bogu za minione 25 lat swojego kapłaństwa. W koncelebrze jubilatowi towarzyszyli br. Józef M. Nilsson i br. Arkadiusz Skodowski, którzy 25 lat wcześniej, w 1995 r. w Lęborku, byli też obecni na Mszy z sakramentem jego święceń. Po Mszy Świętej uczestnicy spotkali się w sali parafialnej na małym poczęstunku.

BOŻE CIAŁO

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, która przypadła 14 czerwca, udało nam się przeżyć „prawie normalnie”. W naszej parafii jest to przede wszystkim procesja eucharystyczna wokół kościoła po sumie o godzinie 11.00. To święto uświadomiło nam, jak często w czasie epidemii trwamy na adoracji eucharystycznej.

Po raz pierwszy Boże Ciało obchodzone było także na Mszy Świętej w j. angielskim dla studentów międzynarodowych. Msza była połączeniem dziękczynieniem za 25 lat kapłaństwa br. Władka, opiekuna grupy studentów oraz za kończący się rok akademicki. Msza, a także poprzedzający ją różaniec w intencji studentów i spotkanie przy grillu, zamykają-

ce rok pracy grupy «CuperTino», były nadawane na żywo przez internet.

DMK

ZACHOWAĆ PAMIĘĆ

«Zachować pamięć» - seria projektów przybliżających młodzieży z Polski i Niemiec do wspólnej przeszłości obu krajów, poprzez odwiedzanie razem miejsc pamięci upamiętniających i przypominających czasy narodowego socjalizmu. Ostatni z projektów został zorganizowany w terminie 8-13 marca 2020 r. jak zwykle w

Gdańsku i okolicach.

Głównym punktem programu, podobnie w poprzednich projektach z tej serii, była wizyta w byłym niemieckim nazistowskim obozie koncentracyjnym i zagłady KL Stutthof. Po krótkim pokazie dokumentacji, który dał nam przybliżony wgląd w historię obozu, odbyła się dwugodzinna wycieczka po jego terenie. To

w znacznym stopniu rozjaśniło tło, okoliczności i osobiste doświadczenia tego miejsca. Aby upamiętnić ponad 60 000 osób, które w tym miejscu w tragiczny sposób zakończyły swoje ziemskie życie, za zakończenie pobytu w sztutowskim Muzeum złożyliśmy kwiaty pod pamiątkową tablicą w krematorium obozowym.

W drodze powrotnej autoka-

rem do DMK, zatrzymaliśmy się w małym miasteczku Stegna, aby złagodzić emocjonalne przesilenie na bałtyckiej plaży.

Kolejnym punktem programu był dwujęzyczny rajd po mieście (gra miejska) i interaktywna wycieczka po gdańskich muzeach (rajd muzealny), które wprowadziły ich w klimat historycznej starówki i gdańskich muzeów narodowych i pomogły we wzajemnym zapoznaniu się z koleżankami i kolegami z drugiego kraju.

Uczestnicy otrzymali też obszerną wiedzę na temat czasów narodowego socjalizmu w for-

mie szczegółowej wycieczki po Muzeum II Wojny Światowej. Wspólna gra w kręgle i ostatnia wspólna wyprawa do sąsiedniego miasteczka uzdrowskiego Sopot dały młodym ludziom szansę na wzajemne zbliżenie się i głębszą integrację.

Chyba nikt nie ma wątpliwości, że warto przybliżyć młodym ludziom trudne i mroczne rozdziały naszej historii po to, aby już nigdy się nie powtórzyły. Naszą wspólną przyszłość przede wszystkim kształtują jednak konkretne osobiste kontakty i przyjaźnie, które nawiązują się podczas takiej wy-

miany młodzieży. One też wydają się największym sukcesem tego i innych spośród organizowanych przez nas projektów.

Projekt odbył się dzięki wsparciu finansowemu Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży (PNWM). Dziękujemy za wsparcie finansowe!

SEKRETARIAT MISYJNY

KILOMETRY DLA MISJI

Chcąc wyjść naprzeciw oczekiwaniom naszych niektórych Współpracowników misyjnych, nasz Sekretariat przedstawił propozycję zorganizowania rajdu misyjnego. W tym roku, z powodu panujących obostrzeń związanych z pandemią Covid-19, wydarzenie ma charakter indywidualny. Tegoroczna akcja związana jest z setną rocznicą urodzin św. Jana Pawła II, który jest patronem Franciszkańskiego Sekretariatu Misyjnego w Gdyni.

Do akcji może przystąpić każdy w dogodnym dla siebie miejscu i czasie między majem a październikiem br. Ważne, żeby spełnić

wszystkie warunki rajdu i wypełnić formularz zgłoszeniowy na stronie www.sekretariatmisyjny.pl

Jak to zrobić?

1. Sto kilometrów. W okresie między majem a październikiem tego roku pokonaj dystans 100 km, mając w sercu intencję modlitewną podaną w kolejnym punkcie. Zrób to w wybrany przez siebie sposób: spacerem, marszem, biegiem, nordic walking, rowerem, wptaw, kajakiem lub jeszcze inaczej. Nie musisz tego robić w zorganizowanej grupie, możesz pokonać go samodzielnie, z rodziną lub przyjaciółmi, jednego dnia lub rozkładając go na

etapy.

2. Modlitwa. Do wysiłku fizycznego dodaj modlitwę w intencji dziękczynnej za dar św. Jana Pawła II dla Kościoła i świata oraz o pomyślne decyzje dotyczące możliwości powstania nowej misji franciszkańskiej w Afryce.

3. Redemptoris Missio. Przeczytaj encyklikę «Redemptoris Missio» papieża Jana Pawła II, aby poznać jego przesłanie o potrzebie głoszenia Ewangelii światu.

4. Ofiara. Złóż dobrowolny dar serca na rozwój (rozbudowę) Centrum Medycznego im. św. Jana Pawła II w Ruiru (Kenia). Wpłaty można kierować na konto Franciszkańskiego Sekretariatu Mi-

syjnego w Gdyni nr 76 1240 1239 1111 0000 1643 7506 tytułem: Przychodnia Ruri lub bezpośrednio na konto naszej franciszkańskiej Fundacji "Tworzyć Miłością" - odpowiednie linki dostępne są na stronie www.sekretariatmisyjny.pl

Prześlij zdjęcia z trasy oraz informacje, w jaki sposób i gdzie pokonałeś dystans 100 km (mapki i/lub opis) na adres biuro@sekretariatmisyjny.pl z adresem zwrotnym, a my prześlemy Ci medal na pamiątkę wydarzenia.

Udostępniając nam swoje dane, automatycznie wyrażasz zgodę na przetwarzanie danych osobowych na zasadach określonych w dokumencie.

Udostępniając informacje na swoich portalach społecznościowych, nie zapomnij wstawić #kdm oraz #RazemMożemyWięcej

FRANCISZKAŃSKIE SMAKI

Franciszkański Sekretariat Misyjny nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej, ale środki na utrzymanie formacji i projektów pomocowych w krajach misyjnych stara się pozyskiwać na różne sposoby. Jednym z nich jest pomysł stworzenia i wprowadzenia do obiegu marki «Franciszkańskie smaki». W jej asortymencie już teraz znajdują się wysokiej jakości herbaty, kawy, miody, krówki, itd. Rozprowadzamy je podczas animacji misyjnych, kiermaszów, odpustów czy festynów jako cegiełki na wsparcie wspomnianych projektów misyjnych w Kenii i Ekwadorze. Tym samym każda strona ma pożytek. Na co dzień w produkty te można zapoznać się we Franciszkańskim Sekretariacie Misyjnym w Gdyni.

ORDER ORŁA BIAŁEGO DLA ŚP. O. ŁUCJANA KRÓLIKOWSKIEGO

Dnia 24 czerwca 2020 r., w rezydencji ambasadora Polski w Waszyngtonie, o. James McCurry, minister prowincjalny prowincji Matki Bożej Anielskiej w USA, odebrał z rąk Prezydenta Polski

FRANCISZKAŃSKI SEKRETARIAT MYSYJNY

UL. UJEJSKIEGO 40. 81-426 GDYŃIA

DOCHÓD ZE SPRZEDAŻY W CAŁOŚCI PRZEZNACZONY JEST NA PROJEKTY MYSYJNE

WWW.SEKRETARIATMYSYJNY.PL tel. 58 662 39 31

Andrzeja Dudy Order Orła Białego - najwyższe odznaczenie Rzeczypospolitej Polskiej - przyznane pośmiertnie polskiemu bohaterowi wojennemu, br. Łucjanowi Królikowskiemu.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tę nagrodę «w uznaniu znamienitych zasług w działalności społecznej i charytatywnej na rzecz polskich sierot wojennych, ofiar przymusowych wysiedleń z Kresów Wschodnich w głąb ZSRR, za pracę duszpasterską i ofiarną postawę w niesieniu pomocy drugiemu człowiekowi».

Prezydent Andrzej Duda podczas wizyty w Stanach Zjednoczonych 22 września 2019 r. spotkał się z br. Łucjanem tuż przed jego śmiercią (†11.10.2019).

Jak wiemy, br. Łucjan wędrował z tymi sierotami pod opieką Armii Andersa aż do Afryki Wschodniej, gdzie w Tanzanii, Kenii i Ugandzie znalazły schronienie i swój drugi dom.

GŁOŚMY POKÓJ I DOBRO DLA WSZYSTKICH

Z pewnością wszyscy bracia w Prowincji słyszeli o przykrym incydencie, jakiego doświadczył br. Joseph Kibonge, nasz Współbrat z Kenii, posługujący w Polsce na rzeczy animacji misyjnej oraz w naszej parafii w Gdyni. Nie wolno nam tolerować takich zachowań, ani ich bagatelizować. Dlatego uważam, że należy o tym mówić także z ambony, by uwrażliwić na-

szych wiernych na problem rasizmu. Choć są to marginalne przypadki, i nie są akceptowane przez ogół naszego społeczeństwa, to jednak namnożyło się wiele ste-

reotypów, określeń, powiedzeń, które czasem są powtarzane i należy z nimi walczyć, nawet jeśli nie niosą ze sobą negatywnych konotacji. Każdy ma prawo czuć

się u nas jak w domu tak samo jak my (biali) jesteśmy życzliwie przyjmowani w krajach Afryki.

DUSZPASTERSTWO MEDIALNE

TVP W LASKU

Wraz z rozwojem pandemii pojawiły się nowe ograniczenia dotyczące miejsc publicznych. Nie ominęły one także Telewizji Polskiej, której studia na ul. Woronicza w Warszawie zostały zamknięte. W związku z tym, by zachować

ciągłość programu „Słowo na niedzielę”, szukaliśmy rozwiązania tej sytuacji, a mówiąc dokładniej - miejsca, gdzie mogłyby powstać kolejne odcinki.

Dzięki wielkiej życzliwości i gościnności o. Michała Brzezichy i wspólnoty z Niepokalanowa-La-

sku nasza ekipa TVP i FranciszkanieTV znalazła odpowiednie miejsce do nagrań, które odbyły się 22 i 23 kwietnia. Potrzeba nam było nieco przestrzeni, ciszy i odosobnienia. To wszystko gwarantował nam lasek przy klasztorze. Pierwszy raz w trzyletniej historii współpracy z Telewizją Polską odcinki „Słowa na niedzielę” powstały poza Warszawą i poza budynkiem TVP. Efekt był jednak świetny - pojawiły się nawet pomysły, by na przyszłość nagrywanie przenieść na stałe w plener.

Jeszcze raz serdecznie dziękujemy za wielką otwartość i gościnność!

Kolejne nagrania odbyły się już w warszawskim studiu 1 i 2 czerwca. Jako ciekawostkę można podać, że budynek Telewizji Polskiej został podzielony na strefy (oznaczone różnymi kolorami). Wchodzący do budynku (poza obowiązkowym mierzeniem temperatury i wypełnieniem deklaracji związanej ze stanem zdrowia) otrzymuje specjalną przepustkę umożliwiającą poruszanie się tylko w danej strefie (gdzie odbywają się nagrania), bez kontaktu z osobami przebywającymi w pozostałych strefach. Jest to zabezpieczenie na wypadek pojawienia się zakażenia koronawirusem u kogoś z pracujących - wówczas zamknięta zostałaby tylko strefa, w której wykryto zakażenie, zaś pozostałe pracowałyby nadal.

KAPITUŁA INTERNETOWA

Okazuje się, że doświadczenie związane z pracą duszpasterstwa medialnego przydaje się nie tylko w głoszeniu Słowa Bożego. Z racji ograniczeń związanych z korona-

wirusem kapituła naszej Prowincji nie mogła się odbyć w zwykłym trybie - nie było możliwe, by bracia zjechali się na obrady w jedno miejsce. Zatem podjęta została decyzja, by część wyborczą X Kapituły przenieść do internetu. Odbyła się ona na platformie Zoom.

Dzięki temu część braci mogła pozostać w swych klasztorach i stamtąd brać udział w obradach. Choć nie obyło się bez drobnych problemów technicznych, to jednak cudo udało się przeprowadzić sprawnie i w ten sposób przeźrzeć zakonne szlaki w dziedzinie

organizowania kapituł prowincjalnych w internecie.

Miejmy jednak nadzieję, że w przyszłości nie będzie już takiej potrzeby.

REKOLEKCJE FRANCISZKAŃSKIE

NA ŻYWO!

Poza wieloma negatywnymi skutkami pandemii są także i te, które można uznać za pozytywne - większość posługi duszpasterskiej przeniosła się do internetu, co z kolei zmobilizowało duszpasterzy do rozwoju w tej dziedzinie. Ostatecznie internet jest niezwykle pomocnym narzędziem w ewangelizacji nie tylko w szalonych czasach koronawirusa.

Stąd także i nasze franciszkańskie rekolekcje, z racji czasowego zamknięcia domów w Gdańsku i Wilnie, przeniosły się do internetu.

Pierwszą jaskółką była katecheza zamykająca cykl „Pokonaj strach”, która była jako pierwsza nadawana na żywo, a dawała możliwość zadawania pytań i bezpośrednich odpowiedzi na nie. Odbyła się ona 17 kwietnia, a prowadził ją o. Mateusz Stachowski. Od tego dnia rozpoczęły się też tematyczne katechezy na żywo (o modlitwie, o Piśmie świętym),

które można oglądać na YouTube.

Następnie 1 maja ruszył, zapowiadany wcześniej, nowy cykl biblijny „Daję Słowo przygotowanie”, czyli omówienie kontekstu historycznego, kulturowego, społecznego i

językowego poszczególnych fragmentów biblijnych niedzielnej Liturgii Słowa. Mimo długości katechez (90 minut) znalazły one grono stałych widzów. Katechezy odbywają się (przeważnie) co dwa tygodnie w piątkowy wieczór.

2 maja natomiast wystartował inny cykl na żywo na YouTube, a mianowicie „Uwielbienie z modlitwą o uwolnienie”. Tym razem bodźcem do zapoczątkowania tych modlitewnych spotkań był fakt, iż osoby, które zwykle zwracały się z prośbą o poradę duchową lub o modlitwę z racji problemów duchowych, nie mogły przyjeżdżać na

spotkanie z egzorcystą. Najpierw zatem modlitwa odbywała się w zamkniętym gronie zainteresowanych osób, by jednak z czasem być otwartą dla wszystkich chętnych. Okazało się, że i ta forma jest potrzebna i przynosi dobre owoce.

Spotkania odbywają się nieregularnie, mniej więcej raz w tygodniu. Powiadomienia dotyczące internetowych spotkań na żywo można znaleźć na naszych profilach internetowych (rekolekcje franciszkańskie i FranciszkanieTV), a jeszcze lepiej poprzez newsletter, na który można zapisać się na stronie franciszkanie.tv.

Jeszcze jedna propozycja franciszkańska, którą zmobilizowały ograniczenia związane z pandemią, to weekendowe rekolekcje, które zaczęliśmy głosić na platformie Zoom. Spotkania odbywają się na żywo od piątku do niedzieli o godz. 21.00 i z czasem zaczęły zdobywać sobie coraz większą

popularność. Do tej pory odbyły się cztery części cyklu „Walka duchowa” (1. myślę, więc jestem kuszony; 2. jak bronić się przed złem; 3. pokusy Maryi; 4. zwyciężyście złego); ilość chętnych rosła ze spotkania na spotkanie - na ostatnią część zapisało się ponad 300 osób. Rekolekcje są bezpłatne, jednak trzeba się na nie zapisać, by otrzymać dostęp do katechez. Pozwala to, przynajmniej częściowo, uniknąć nieproszonych gości w trakcie spotkań.

Uczestnicy rekolekcji, choć czekają na możliwość powrotu do tradycyjnego, stacjonarnego ich przeżywania, zgodnie uznają, że

taką - internetową - formę warto będzie utrzymać także po zakończeniu ograniczeń. Czas pokaże, czy faktycznie uda się to zrealizować.

Prowadzenie rekolekcji na Zoomie daje możliwość, poza większą ilością uczestników, używania w łatwy sposób prezentacji multimedialnych (slajdów, filmów, animacji, muzyki).

DAJĘ SŁOWO

PRZYGOTOWANIE

IV niedziela Wielkanocy A

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #1 - IV NIEDZIELA WIELKANOCY A

ZŁODZIEJE

κλέπτης

kleptes

J 12,6

G2812 P2801

Ab 5; Jr 23,1-2; Ez 34,1-22

ROZBÓJNICY

ληστής

lestes

J 18,40

G3027 P3021

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #1 - IV NIEDZIELA WIELKANOCY A

DAJĘ SŁOWO

PRZYGOTOWANIE

VI niedziela Wielkanocy A

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #2 - VI NIEDZIELA WIELKANOCY A

Mt 10,2-4	Mk 3,16-19	Łk 6,13-16	Dz 1,13
Szymon Piotr	Szymon Piotr	Szymon Piotr	Szymon Piotr
Andrzej	Jakub	Andrzej	Jan
Jakub	Jan	Jakub	Jakub
Jan	Andrzej	Jan	Andrzej
Filip	Filip	Filip	Filip
Bartłomiej	Bartłomiej	Bartłomiej	Tomasz
Tomasz	Mateusz	Mateusz	Bartłomiej
Mateusz	Tomasz	Tomasz	Mateusz
Jakub syn Alfeusza	Jakub syn Alfeusza	Jakub syn Alfeusza	Jakub syn Alfeusza
Tadeusz	Tadeusz	Szymon Gorliwy	Szymon Gorliwy
Szymon Kananejczyk	Szymon Kananejczyk	Juda syn Jakuba	Juda brat Jakuba
Judasz Iskariota	Judasz Iskariota	Judasz Iskariota	-

ZAKAZ PÓJŚCIA DO

POGAN I SAMARYTAN

Mt 12,24
Mt 28,19
Dz 1,8
Rz 1,16
Dz 13,44

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #4 - XI NIEDZIELA ZWYKŁA A

KOBIETY

KTÓRE NIE MOGŁY MIEĆ DZIECI

Sara: Rdz 11,30
Rebeka: Rdz 25,21
Rachel: Rdz 29,31

Matka Samsona: Sdz 13,2
Anna: 1 Sm 1,2
Elżbieta: Łk 1,7

DAJĘ SŁOWO - PRZYGOTOWANIE #5 - XIII NIEDZIELA ZWYKŁA A

U PAPIEŻA INNOCENTEGO III

W kilka miesięcy od pojawienia się przy Franciszku pierwszych towarzyszy młoda wspólnota osiągnęła w sumie liczbę dwunastu braci. Fakt ten wyraźnie podkreśla jeden z biografów (zob. 3Tow 46). Wskazuje przez to na pewne podobieństwo zachodzące pomiędzy rodzącą się grupą pokutników asyckich (znamiennie, że w tekście tylko czterech braci wymienia się z imienia) a gronem dwunastu Apostołów towarzyszących Panu Jezusowi. W obu przypadkach niebywale bujny duchowy rozkwit poprzedzały, po ludzku patrząc, skromne i niepozorne początki.

FRANCISZEK, SYN KOŚCIOŁA

Właśnie wtedy Biedaczyna miał wypowiedzieć wobec swych towarzyszy ważne słowa: Bracia, widzę, że Pan w swym miłosierdziu chce powiększyć naszą grupę. Chodźmy więc do naszej matki, Świętego Kościoła Rzymskiego. Przedstawmy Najwyższemu Kapłanowi to, co Pan rozpoczął czynić za naszym pośrednictwem, abyśmy zgodnie z jego wolą i nakazem prowadzili nadal rozpoczęte dzieło (tamże). Wypowiedź ta stała się bardziej zrozumiała, jeśli się weźmie pod uwagę, że Franciszek od początku swego nawrócenia posiadał jakąś niezwykłą, wewnętrzną siłę grawitacji, pociągającą go ku Kościołowi rzymskiemu i jego zwierzchnikom. Daleki był od rozpowszechnionego wówczas (i nie tylko wówczas) kontestowania hierarchii i instytucji kościelnych ze strony różnych oddolnych, ortodoksyjnych i nieortodoksyjnych ruchów reformatorskich. Nieprzerwanie żywił względem nich prawdziwie synowskie uczucia, przepojone niewymuszoną czcią i głębokim zaufaniem (określał go wymownymi słowami: mater, sanctus). W swym Testamencie otwarcie uznał swe instynktowne, dziecięce lgnięcie do hierarchii katolickiej za łaskę udzieloną mu przez Boga: Pan dał mi i daje tak wielką wiarę w duchownych, któ-

rzy żyją według zasad świętego Kościoła rzymskiego, że choćby mnie prześladowali, chcę się do nich zwracać... (Test 6-7).

Na tę samą drogę Franciszek zamierzał wprowadzić również swoją wspólnotę. Pragnął, by dalsza działalność pokutników asyckich realizowała się w ścisłej łączności z Kościołem rzymskim. Ponadto niewątpliwie zdawał sobie sprawę, że bez aprobaty Kościoła dla obranego przez nich stylu życia dalsza działalność ewangelizacyjna braci będzie narażona na nieuniknione, gorszące napięcia z duchownymi oraz ciągłe posądzania o herezję.

Powyższe motywy musiały stać za decyzją o zwróceniu się do papieża i przedłożeniu mu swego specyficznego sposobu życia (forma vitae). Wydaje się, że nie tyle oczekiwał od następcy apostołów rozeznania jego prawdziwości (co do której osobiście był mocno przekonany), co raczej potwierdzenia, które oficjalnie włączałoby jego wspólnotę w krwiobieg Kościoła. Najwyraźniej bardzo zależało mu na tym, by jego fraternitas nie była dla Kościoła „ciałem obcym”, ale rzeczywistością, którą uznaje on za coś własnego i część samego siebie.

WYPRAWA DO RZYMU

Franciszkową decyzję o udaniu się do papieża jedenastu pozostałych braci przyjęło bez zastrze-

żeń. Prawdopodobnie w lecie 1209 roku opuścili oni Asyż i skierowali się ku Rzymowi. Dla większego porządku i lepszej organizacji podróży wybrali spośród siebie jednego brata na przełożonego. Został nim Bernard, pierwszy towarzysz Biedaczyny. Całą drogę przebyli w klimacie rozmodlenia i rozprawiania o sprawach wzniosłych. Pan zaś przygotowywał im zawsze miejsce na spoczynek i sprawiał, że służono im w tym, co konieczne (3Tow 46).

WPLYWOWI PROTEKTORZY

Po przybyciu do Wiecznego Miasta musieli oni zapewne dość szybko zrozumieć, że dotarcie na audiencję do papieża nie będzie wcale sprawą łatwą. Innocenty III (Lotario de Conti di Segni, 1161-1216; papież w latach 1198-1216) był bowiem jednym z najbardziej znaczących osób ówczesnej Europy, mężem stanu i politykiem, człowiekiem mającym ogromną władzę (za jego rządów papieństwo osiągnęło szczyty swej świeckiej potęgi), budzącym uzasadniony respekt i lęk ówczesnych władców (włącznie z cesarzami). Otaczał się licznym dworem, strażą, sługami, co zresztą było odzwierciedleniem feudalnej struktury społeczeństwa średniowiecznego.

Ponadto pokutnicy asyscy znajdowali się w sytuacji mocno odbiegającej od obowiązujących norm kanonicznych: nie posiadali

kanonicznej aprobaty własnego biskupa ani przydzielonego kościoła jako siedziby wspólnoty, a oczekiwali uznania swej reguły złożonej prawie wyłącznie ze słów świętej Ewangelii (podejrzanie zbliżonej do poglądów spotykanych u heretyków).

Na szczęście, jak podają hagiografowie, bracia zostali dostrzeżeni przez biskupa Asyżu, Gwido II, który dowiedziawszy się o celu ich wizyty, umożliwił im spotkanie z jednym z najbardziej wpływowych rzymskich kardynałów, Janem od św. Pawła OSB (+1214). Zacny purpurat, wysłuchawszy petycji Franciszka, nadaremno próbował nakłonić go do przyjęcia którejs z już istniejących i sprawdzonych w Kościele reguł zakonnych. Przekonawszy się jednak o niezmienności jego postanowienia i gorliwości, przedstawił całą sprawę papieżowi (zob. 1Cel 32-33; 3Tow 47-48).

AUDIENCJA PAPIESKA

Dzięki wspomnianej protekcji Biedaczyna mógł w niedługim czasie stanąć przed Innocentym III. Postulowana przez niego reguła życia wydała się jednak trzeźwo myślącemu papieżowi zbyt surowa. Oznajmił im dyplomatycznie: wasz rodzaj życia wydaje się nam zbyt twardy i surowy. Chociaż wierzymy, że macie tak wielką gorliwość, iż nie należy w was wątpić, to jednak powinniśmy myśleć o tych, którzy pójdą za wami, aby ta droga nie wydawała się im zbyt trudna (3Tow 49). Dlatego udzielił braciom jedynie zwyczajowego błogostawieństwa, wskazując przy tym wyraźnie, że

jeśli liczą na coś więcej, muszą modlić się o jakiś znak z nieba, potwierdzający natchniony charakter ich zamiarów.

USTNE ZATWIERDZENIE REGUŁY

Kolejna audiencja miała miejsce niedługo później i miała już zupełnie inny przebieg. Stało się tak - jak podaje hagiograf - pod wpływem tajemniczego snu, jaki się przyśnił papieżowi, w którym ujrzał jakiegoś mizernego i wzgardzonego zakonnika, podtrzymującego na własnych ramionach zagrożoną upadkiem bazylikę laterańską. Innocenty III miał rozpoznać w Biedaczynie owego człowieka. Wobec papieża Franciszek opowiedział jeszcze poruszające widzenie otrzymane na modlitwie, odnoszące się do jego wspólnoty. Tak przekonany Innocenty zatwierdził ustnie jego regułę (w granicach dopuszczalnych przez ówczesne prawo) i udzielił pozwolenia na swobodne głoszenie pokuty (zob. 3Tow 51).

Przy tej okazji wszyscy bracia otrzymali ponadto tonsurę - znak przynależności do stanu duchownego i ułatwienie w pełnieniu posługi kaznodziejskiej. Warto tu nadmienić, że władze kościelne niechętnie udzielały zgody na głoszenie kazań grupom wędrownych kaznodziejów. Powodem

były oczywiście możliwe nadużycia, nieufność duchowieństwa i nieformalny sposób działania wymykający się kontroli. Zazwyczaj więc pozwolenie dość szybko bywało wycofywane, a kaznodzieje albo godzili się na przyjęcie struktur monastycznych, albo spotykali się z

restrykcjami (np. ruchy Roberta z Arbrissel, Roberta z Xanten, Piotra Waldo).

Zatwierdzenie ustne oznaczało dla pokutników asyjskich pozwolenie tymczasowe. Było wyrazem zaufania i otwartości papieża, ale też rozłożonego w czasie procesu dalszego rozeznawania ze strony władzy kościelnej. Pozwalało wspólnocie otwarcie kontynuować działalność, ale nie pozbawiało jej statusu ad experimentum. Biedaczynie jednak w zupełności to wystarczało. Nie oczekiwał przecież aktów prawnych (zapewne nie miał nawet świadomości ich wagi), ale oficjalnego uznania ze strony najwyższego autorytetu kościelnego swego sposobu życia oraz swej młodej wspólnoty.

INNE ŚWIADECTWO

Do naszych czasów zachowało się ciekawe trzynastowieczne świadectwo dotyczące pierwszego spotkania Biedaczyny z papieżem. Podają je dwaj kronikarze benedyktyńscy z opactwa St Albans pod Londynem - Rogerius de Wendover (+1236) w Flores historiarum i Matthaueus de Paris (+1259) w Chronica maiora. Według ich relacji wyglądało ono w „nieco odmienny” sposób od tego opisanego w hagiografiach franciszkańskich. Innocenty III bowiem, patrząc na mizerny wygląd

Franciszka i proste słowa odbiegające od dworskiej etykiety, miał go uznać za pospolitego świniopasa. Wzgardziwszy nim, kazał mu wynosić się do wieprzy i prawić im kazania, jakie mu się żywnie

spodoba. Biedaczyna zaś natychmiast pobiegł do chlewu i skrzętnie wykonał dane mu polecenie. Następnie, cały ubrudzony w gnoju znów stawił się przed biskupem Rzymu ze słowami: Ojczy święty,

teraz, kiedy wykonałem to, coś mi rozkazał, racz z kolei dać mi to, o co cię proszę. Zszokowany papież zreflektował się, polecił mu się umyć i obiecał uważnie wysłuchać jego prośby (zob. *Fonti francescane*, 2285). Według wspomnianych kronik Franciszek miał zjednać sobie Innocentego III nie tyle umartwionym życiem (takie prowadziło również wielu kontestatorów Kościoła), co przede wszystkim swym pokornym postuszeństwem.

Czy to opowiadanie oddaje rzeczywiste wypadki? Nie sposób powiedzieć. Z całą pewnością jednak nie brzmi ono nieprawdopodobnie.

Historia ustnego zatwierdzenia reguły św. Franciszka wciąż stanowi dla badaczy niemałą zagadkę. Nie ulega przy tym najmniejszej wątpliwości, że zarówno sam fakt uznania jej przez władze kościelne w formie jakże dalekiej od przyjętych standardów, jak i nieprawdopodobnie bujny rozkwit opartej na niej duchowości, stanowią same w sobie rzeczywistość noszącą znamiona autentycznego cudu.

o. dr Marek Sykuta

2 lipca 2020 r. - Gdańsk
X Kapituła

zadbaj o zdrowie

franciszkańskie porady

SPRAWDŹ NA YOUTUBE

WWW.POWOLANIE.COM.PL

Uwaga, druga część "Afrykańskich rekolekcji" w następnym numerze.

SPIS TREŚCI

X Kapituła Prowincji. Sesja 6.....	2
Święcenia diakonatu i prezbiteratu.....	4
Zakończenie roku akademickiego.....	4
X Kapituła Prowincji. Sesja 5. i 7.....	5
Imieniny Ministra prowincjalnego.....	10
Aktualności z klasztorów w Polsce.....	11
Kanada.....	18
Litwa.....	19
Szwecja.....	19
DMK.....	24
Sekretariat Misyjny.....	25
Duszpasterstwo Medialne.....	27
Rekolekcje franciszkańskie.....	28
U papieża Innocentego III.....	30
Zdjęcia z kapituły prowincjalnej.....	32

Strona prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: www.franciszkanie.gdansk.pl
Franciszkański świat w jednym miejscu: www.franciszkanie.tv
Codzienne rozważanie Słowa Bożego: www.3zdania.pl
Strona powołaniowa: www.powolanie.com.pl
Sekretariat misyjny: sekretariatmisyjny.pl
Fundacja “Tworzyć miłością”: www.fundacjatm.pl
Rekolekcje: www.rekolekcjefranciszkanskie.pl
Dom św. Maksymiliana: www.dmk.pl

Wydano staraniem Sekretariatu Prowincji św. Maksymiliana
Redakcja i przygotowanie materiału: o. Piotr Kurek
Korekta: o. Piotr Kurek i Maja Studzińska
Skład i łamanie: o. Mateusz Stachowski
Opracowano na podstawie materiałów nadestanych.
Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz
z materiałów nadestanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Adres redakcji
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk
tel. 58 3018525; fax 58 3010752
kuria@franciszkanie.gdansk.pl
Nakład: 150 egz.
Numer zamknięto 10 VII 2020 r.
Do użytku wewnętrznego.

franciszkańskie homilie.
słuchaj **codziennie** na soundcloud

**X Kapituła Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego
Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce**

Gdańsk, 2 lipca 2020 r.